

אמרי שפר "תמה"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

הגיליון מופיע באתר 'לדעת' וכן ניתן לקבלו לאימייל מדי שבוע על ידי שליחת בקשה. eisikovits1@gmail.com,

058-4852-443

אודה לכם אם תעבירו את העלון לאנשיכם או כתובות של נציג עלון. אשמח לקבל הערות מחכימות ובל"נ אשתדל להתייחס אליהם. גם רשות להדפיס / לחלק / להעתיק / לשמור. - בשעת הצורך הרשות נתונה לאמור מהדברים שבעלון אף שלא בשם אומרם. אבל הבא להדפיס וידפיס בשם אומרם. יביא גאולה לעולם. כמו כן יש אפשרות לקבל כל עלון בכל שפה כמעט שתרצו בתרגום של ווארד.

"אוי לי", התאונן מרדכי באוזני מנדל ידידו. "הרופא עקר לי שתי שיניים במקום אחת." "שומו שמים, למה ומדוע?" "לא היה לו עודף ממאה שקל".

אומרים במי-שברך 'וכל העוסקים בצרכי ציבור באמונה הקב"ה ישלם שכרם', אבל אלו שאינם עוסקים באמונה, אינם ממתינים שהקב"ה ישלם שכרם, אלא משלמים לעצמם את שכרם...

איפה שוכן הא-לוקים ? "הקב"ה נמצא בכל מקום שנותנים לו להיכנס" - אמרה חסידית

אמר הרה"ק בעל חידושי הרי"ם מגור זי"ע, רעיון מאלף ונוקב: כיצד אנו יודעים אם האדם הוא הבעלים של חפץ מסוים? כשאנו רואים שהוא שולט על החפץ ויכול להחליט מה לעשות בו, אבל אם אין לו את הזכות לקבוע מה לעשות בחפץ, אות הוא שהחפץ אינו שייך לו. כך אדם המדבר דברים שאינם ראויים, ואחר כך מתחרט על שדיבר דברים מיותרים, הרי שפיו אינו שלו ואינו ברשותו. לכן נקרא שם האבן של בנימין דווקא בשם 'יש פה', כי אכן לבנימין היה פה! הפה היה שלו! הוא ידע למשול על הפה ולא לגלות את הסוד!

אמרו חז"ל "אִסְיָא דְּמִגֵּן בְּמִגֵּן - מִגֵּן שׁוֹי" (רופא של חינם- שווה חינם. כלומר, דבר שניתן בחינם, לא שווה כלום)

אמר רבי נחמן מברסלב זצ"ל: יש אדם, האוכל למען יוכל ללמוד, ויש הלומד למען דעת איך לאכול.

אָפֿלוּ לֹא אָכַל רַק כָּזִית פֿת צָרִיף לְבָרֶךְ בְּרַכַּת הַמָּזוֹן.

אע"פ שקריאת התורה רגיל הינו חובה על הציבור לרוב פוסקים (עי' מש"כ גליון 136 אות ד'). ואף קריאה של ד' פרשיות הינו חובה על הציבור, מ"מ מצוה על כל יחיד לשמוע את הקריאה יותר מסתם קריאה (של"ה), וכן עליו לכוון לקיים מצוה דרבנן של קריאה המיוחדת (ע"פ משמעות המ"ב סי' תרפ"ה סקי"ד וט"ו, ומ"ב סי' קמ"ו סקי"ג לגבי פרה וכן שאר הפרשיות).

בכל שנה ושנה נותנים בירושלים את מחצית השקל ביום י"ד לפני מנחה, בשנה זו נותנים גם בירושלים את מחצית השקל ביום י"ג דהיינו בתענית אסתר לפני מנחה, והטעם: לפי שצריך ליתנם לפי המגילה (סדר פורים המשולש א לגר"ח זוזנפלד, ולוח א"י)

במסורה מצוין ששלוש פעמים מופיעה המילה 'ונשמע': בפרשתנו, ובמתן תורה "כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע", ובמגילה "ונשמע פתגם המלך". אמר חכם אחד: כנגד שלושה רבנים הכתוב מדבר. יש רב שמלא בתורה ויראת שמים, בבחינת "כל אשר דיבר ה' נעשה ונשמע". יש מי שאין בו את זה אבל הוא יודע לנאום", ונשמע קולו בבואו אל הקודש". ויש שאפילו את זה אין בו אבל ממנים אותו לרב רק מפני שהוא מקורב למלכות", ונשמע פתגם המלך "...

בני ירושלים שואלין ודורשין בהלכות שבת קודש פורים במהלך "כל השבת", וכן דורשים בענין הנס ודרשות השייכות למגילה.

בסעודה שלישית – רעוא דרעוין, אומרים צדקתך. על הניסים בברהמ"ז, ואפי' מברך אחר צאת הכוכבים. ובהרבה מקהילות החסידים לעושים כן בכל שבת, וכן המוקפין בכל הידרו להמשיך לתוך הלילה (בנוסף ט"ז (יום פורים "המשולש"). פורים) כדי שיוכלו לומר על הניסים

בעל הטורים כתב, שכיון שבפרשת תצוה מדובר מהכבוד והתפארת שיש לעשות לכהנים, וידוע שהיתה הכהונה צריכה להיות ביד משה, אלא שבעבור שסירב לילך בשליחות המקום ניטלה ממנו הכהונה וניתנה לאהרן (זבחים קב, א), על כן לא נזכר שמו של משה בפרשה זו, מפני עגמת נפשו של משה שלא זכה לכהונה.

בפסוק — "ויקחו לי - לשמי - תרומה" בשעת דיון בענין צדקה ותרומה, אז "ויקחו לי לשמי" קחו אז את שמי הצידה, ואל תערבו אז אותי לומר שאני כבר אעזור, אז אל תהיו מאמינים כי האמונה אז, היא מעצת היצה"ר ודו"ק. (מנחת ישראל)

ברוב השנים חל יום ז' באדר - יום מיתתו של משה רבינו - בפרשת תצוה, ועל כן אין נזכר שמו של משה רבינו בפרשה זו, לרמז על כך שמשו רבינו נסתלק ונעדר בשבוע זה (עבודת ישראל, פרשת ויחי; אמרי פנחס בשם זוהר חדש, ח"ג רמו, ב; ויש מביאים כן בשם הגר"א מווילנא, ועוד).

בשם הגר"א מווילנא מובא, שאף שלא מפורש שמו של משה בפרשת תצוה, אבל נרמז שמו ברמז במספר הפסוקים שבפרשה, כי הנה המילואים של משה - מ"ם שי"ן ה"א, עולים בגימטריא מאה ואחד, כמספר הפסוקים שישנם בפרשת תצוה.

בשנה שחל פורים בערים המקופים חומה ביום השבת, דהינו י"ד אדר בערב שבת וט"ו באדר בשבת פורים זה נקרא פורים המשולש, והטעם: כיון שדיני פורים בעיר המוקפת חומה מתחלקים לג' חלקים, ובני הערים הפרזים נוהגים בהלכות פורים רגיל (פורים המשולש הגר"ש דבילצקי א.א.).

גם בסעודת ליל שבת יש ענין להוסיף מאכל לכבוד הפורים.

דרך בני אדם שאת השמן המשובח והמובחר הם מייחדים עבור המאכל, והשמן הרע עבור מאור. ורצה הקב"ה להראות שאינו צריך לא למנחות ולא לאורה, לכן אמר לעשות להיפך, שהשמן למנחות היה הגרוע, והשמן למאור היה המובחר. (רבי חיים, אחי המהר"ל מפראג)

האמת היא, שישנם עוד פרשיות שלא נזכר בהם שמו של משה, חוץ מפרשת תצוה. ואלו הם: כל הפרשיות בחומש בראשית, וכן חמש פרשיות בחומש דברים: עקב, ראה, שופטים, כי תצא, כי תבוא.

